Hukuk Bölümü 2009/166 E., 2010/69 K.

"İçtihat Metni"

Davacıya ait 4314 parseldeki 60 Dekar arazinin, Birlik Tüzüğünün 47. ve Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliğinin 5. maddesinin d fıkrasına aykırı olarak 09/06/2008 tarihinde izinsiz olarak 2. kez, 18/06/2008 tarihinde izinsiz olarak 3. kez sulandığının, sırasıyla 188 ve 189 sayılı tutanaklarla tespit edilmesi üzerine, Söke Sulama Birliği Encümeninin, 25/06/2008 tarih ve 2008/035 sayılı kararıyla, davacıya toplam 10.000,00 YTL para cezası verilmiş; davacının 14/07/2008 tarihli dilekçeyle yaptığı itiraz, Encümenin 23/07/2008 tarih ve 2008/42 sayılı kararıyla reddedilmiştir.

Davacı vekili, görevlilerinin tutmuş olduğu tutanaklar ve Encümen kararları ile, buna dayalı olarak verilen 10.000,00 YTL para cezasının iptali istemiyle 13.8.2008 gününde idari yargı yerinde dava açmıştır.

AYDIN 1. İDARE MAHKEMESİ: 05.12.2008 gün ve E:2008/1465, K:2008/1620 sayı ile, 2577 sayılı Yasanın 5. maddesinin 1. fıkrasında, İdare Mahkemelerinin, Vergi Mahkemelerinin görevine giren davalar ile Danıştay da çözümlenecek olanlar dışındaki iptal davaları ile tam yargı davalarını, tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinin birinin yürütülmesi için yapılan idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar ve kanunlarla verilen diğer işleri çözümleyeceğinin hükme bağlandığı; 5326 sayılı Kabahatler Kanun'unun 2. Maddesinde kabahat deyiminden; kanunun, karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı belirtildikten sonra takip eden 3. Maddesinin (a) bendinde, bu Kanunun; İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde, uygulanacağının kurala bağlandığı, aynı kanunun 27. Maddesinin 1. fıkrasında; " İdari para cezası ve mülkiyet in kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir." hükmüne yer verildiği; dosyanın incelenmesinden; Söke Ovası Sulama Birliği tarafından, davacının 2 kez izinsiz ve sıra harici sulama yaptığının tespit edildiğinden bahisle, davacı adına idari para cezası tahakkuk ettirildiği, anılan birliğin tüzüğünde ve yapacağı iş ve işlemlerin usul ve esaslarının belirlendiği yönetmelikte, birlik encümeni tarafından kesilen idari para cezalarına karın başvurulacak kanun yoluna ilişkin olarak idari yargı mercilerini görevli kılan özel bir hükme yer verilmediği, hal böyle olunca; kabahatler konusunda özel düzenlemeler içeren 5326 sayılı Kanun'un 3 ve 27. Maddeleri uyarınca; iş bu davaya konu uyuşmazlığın çözüm görevinin, adli yargı mercilerinde olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle; davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili, aynı istemle 11.8.2008 gününde adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

Söke 1. Sulh Ceza Mahkemesi: 10.02.2009 gün ve D.İş No: 2008/248, D.İş K.No: 2008/248 sayı ile; başvuru sahibi İ. Ç. vekilinin başvuru talebinin 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 28/8-b maddesi gereğince idari yaptırım kararının hukuka uygun olmaması nedeniyle talebinin kabulü ile, başvuru sahibi hakkında Söke Sulama Birliği Başkanlığı tarafından düzenlenen 25/06/2008 tarih ve 2008/35 sayılı 10.000,00 TL tutarındaki idari para cezasına ilişkin idari yaptırım kararının ve 23/07/2008 tarih ve 2008/42 sayılı idari yaptırım kararına yapılan itirazın reddine ilişkin Encümen Kararının hukuka aykırı olması nedeniyle 5326 Sayılı Kabahatler Kanununun 28/8-b maddesi gereğince iptaline karar vermiş; bu karara davalı vekili itiraz etmiştir.

SÖKE AĞIR CEZA MAHKEMESİ; 02.03.2009 gün ve D.İş No: 2009/161 sayı ile, Anayasa'nın "Mahalli İdareler" başlıklı 127. maddesinin son fıkrasında "Mahalli idarelerin belirli kamu hizmetlerinin görülmesi amacı ile, kendi aralarında Bakanlar Kurulunun izni ile birlik kurmaları, görevleri, yetkileri, maliye ve kolluk işleri ve merkezi idare ile karşılıklı bağ ve ilgileri kanunla düzenlenir.... " kuralına yer verilmiş; Mülga 1580 sayılı Belediye Kanunu'nun 133. maddesinde "Belde ve köyler, vilayet idarei hususiyeleri kendilerine kanunlarla verilen mecburi veya ihtiyari vazifelerin bir veya bir kaçını müşterek tesisat ve idare ile ifa için birlik tesis edebilirler" hükmü yer almış ve aynı Yasa'nın 138. maddesinde ise "Birlikler hükmi şahsiyeti haiz amme müesseseleridir. Vazifelerini ifa ettikleri mahalli idarelerin bu vezaifi ifa hususunda haiz oldukları hukuk ve salahiyeti haizdirler ... " denilmiş; işlemin tesisinden sonra yürürlüğe giren 26/5/2005 tarih ve 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanunu'nun 3. maddesinde; Mahalli idare birliği, "Birden fazla mahalli idarenin, yürütmekle görevli oldukları hizmetlerden bazılarını birlikte görmek üzere kendi aralarında kurdukları kamu tüzel kişisi" şeklinde tanımlanmış; 4. maddesinde, Birliğin, birlik tüzüğünün kesinleşmesinden sonra Bakanlar Kurulunun izni ile kurulacağı ve tüzel kişilik kazanacağı ifade edilmiş; 5. maddesinde de Tüzüğün kabul edilmesi koşulları ve tüzükte yer alacak hususların belirlenmiş olduğu; Söke Ovası Sulama Birliği anılan yasal düzenlemelere göre kurulmuş, kamu tüzel kişiliğine sahip bir yerel yönetim birimi olup, itiraz konusu olayda Birlik Tüzüğünün 47. Maddesi, Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliğinin 5. maddesinin f fıkrası, 04.06.2008 tarihli birlik meclisi ve birlik encümeni kararlarına istinaden İ. Ç. adına izinsiz su alma cezası tahakkuk ettirmiş bulunduğu; 5326 sayılı Kabahatler Kanunun 2. maddesinde "Kabahat deyiminden; kanunun, karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlık anlaşılır", 4. maddesinde ise "(1) Hangi fiillerin kabahat oluşturduğu, kanunda açıkça tanımlanabileceği gibi; kanunun kapsam ve koşulları bakımından belirlediği çerçeve hükmün içeriği, idarenin genel ve düzenleyici işlemleriyle de doldurulabilir. (2) Kabahat karşılığı olan yaptırımların türü, süresi ve miktarı, ancak kanunla belirlenebilir" denildiği; başvuruya konu izinsiz su alma cezası tahakkuk ettirilmesi işlemi kanundan kaynaklanmayıp, birlik tüzük ve yönetmeliği ile birlik meclis ve encümen kararlarına istinaden tesis edilmiş olduğu; Kabahatler Kanununun 2. ve 4. maddeleri karşısında söz konusu izinsiz su alma eyleminin kabahat, tesis edilen işlemin de idari yaptırım niteliğinde olmadığının açık olduğu; bununla birlikte söz konusu işlemin, kamu tüzel kişiliğine sahip bir yerel yönetim birimi olan Söke Ovası Sulama Birliği tarafından kamu gücüne dayanarak resen ve tek yanlı olarak tesis edilmesi, keza Söke Ovası Sulama Birliği Tüzüğünün 35.maddesinde birlik gelirlerinin tahsilatında belediyelerde uygulanan formlar, makbuzlar ve usulün uygulanacağının, Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliğinin 3.maddesinin C bendinin l fıkrası uyarınca birlik alacaklarının 6183 sayılı kanun hükümlerine göre tahsil edileceğinin belirtilmiş olması karşısında, bir idari işlem niteliğinde olduğu, bu nedenle Söke Ovası Sulama Birliğince İ. Ç. adına izinsiz su alma cezası tahakkuk ettirilmesinden doğan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-a. maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında görüm ve çözümünün gerektiği; bu hususta idari yargı yerlerinin görevli bulunduğunun anlaşıldığı, Uyuşmazlık Mahkemesinin 01.11.2004 tarih 2004/47-71 E.K. ve 06.02.2007 tarih 2006/214 esas 2007/8 sayılı kararlarının da bu doğrultuda olduğu; tüm bu nedenlerle itiraz eden Söke Ovası Sulama Birliği Başkanlığı vekilinin itirazı bu yönüyle haklı görülerek, Söke 1. Sulh Ceza Mahkemesin 10/02/2009 tarih 2008/248 D.iş sayılı kararının kaldırılmasına, başvuru sahibi İbrahim Çınar"ın iptalini talep ettiği idari yaptırım kararı Sulh Ceza Mahkemesinde incelenebilecek kararlardan olmadığından, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 28/ 1-b maddesi gereğince başvurusunun reddine karar vermenin gerekmiş bulunduğu gerekçesiyle; İTİRAZIN KABULU ile; Söke 1. Sulh Ceza Mahkemesin 10/02/2009 tarih 2008/248 D. İş sayılı kararının KALDIRILMASINA; başvuru sahibi İbrahim Çınar'ın itiraz ettiği idari yaptırım kararı Sulh Ceza Mahkemesinde incelenebilecek kararlardan olmadığından 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 28/1-b maddesi gereğince başvurusunun REDDİNE, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 29. Maddesi uyarınca dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda C. Savcısının mütalaasına aykırı ve kesin nitelikte olmak üzere karar vermiştir.

Davacı vekili 13/03/2009 tarihli dilekçesi ile; Aydın 1. idare Mahkemesinin, açmış oldukları davayı 05/12/2008 tarih, 2008/1465 Esas sayılı dosya ile ele aldığı ve 2008/1620 Karar sayılı kararı ile sonuçlandırıldığını, her iki mahkeme arasında görev uyuşmazlığı

çıktığından, yargı yolunun belirlenmesi için dava dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmesi üzerine; Söke 1. Sulh Ceza Mahkemesi; 08.05.2009 gün ve D.İş E.No: 2008/248, D.İş K.No: 2008/248 sayı ile; Aydın 1. İdare Mahkemesinin kararı ile uyuşmazlığın çözüm yerinin adli yargı mercileri olması nedeniyle davanın görev yönünden reddine karar verildiği, kararın kesinleştiğinin anlaşıldığı; 2247 Sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkındaki Kanunun 14. maddesi gereğince Mahkemelerinin 2008/248 D.İş sayılı dosyası ile Aydın 1. İdare Mahkemesinin 2008/1465 Esas, 2008/1620 Karar sayılı dosyası arasında olumsuz görev uyuşmazlığı oluştuğundan 2247 sayılı yasanın 15. maddesi gereğince her iki mahkeme arasındaki olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi ve yargı merciinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmek üzere Söke Cumhuriyet Başsavcılığına tevdiine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGEN, Habibe ÜNAL, Nüket YOKLAMACIOĞLU, Muhittin KARATOPRAK ve Gürbüz GÜMÜŞAY'ın katılımlarıyla yapılan 05.04.2010 günlü toplantısında:

I- İLK İNCELEME : Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulunun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği...

..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Sulh Ceza Mahkemesinin esastan verdiği kararı kaldıran Ağır Ceza Mahkemesi kararı ile idari yargı kararı arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. madde uyarınca davacı vekilinin istemi üzerine Sulh Ceza Mahkemesince, ekinde idari yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II- ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA'nın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dava, davalı Birlik tarafından, Birlik Tüzüğünün 47. ve Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliğinin 5. maddesinin d fıkrasına aykırı olarak, arazisini izinsiz olarak suladığından bahisle Birlik Encümeni kararıyla davacıya verilen para cezasının iptali istemiyle açılmıştır.

Anayasa'nın "Mahalli İdareler" başlıklı 127. maddesinin son fıkrasında "Mahalli idarelerin belirli kamu hizmetlerinin görülmesi amacı ile, kendi aralarında Bakanlar Kurulunun izni ile birlik kurmaları, görevleri, yetkileri, maliye ve kolluk işleri ve merkezi idare ile karşılıklı bağ ve ilgileri kanunla düzenlenir...

..." kuralına yer verilmiştir.

11/06/2005 tarih ve 25842 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 26/5/2005 tarih ve 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1. maddesinde, Kanunun amacının; mahallî idare birliklerinin hukukî statüsünü, kuruluşunu, organlarını, yönetimini, görev, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usûl ve esaslarını düzenlemek olduğu açıklanmış, 3. maddesinde; Mahallî idare birliği, "Birden fazla mahallî idarenin, yürütmekle görevli oldukları hizmetlerden bazılarını birlikte görmek üzere kendi aralarında kurdukları kamu tüzel kişisi" şeklinde tanımlanmış; 4. maddesinde, Birliğin, birlik tüzüğünün kesinleşmesinden sonra Bakanlar Kurulunun izni ile kurulacağı ve tüzel kişilik kazanacağı; 5. maddesinde, Tüzüğün kabul edilmesi, onaylanması, kesinleşmesi ile Birlik tüzüğünde bulunması zorunlu hususların neler olduğu belirtilmiş; 13. maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde; "Kanunlarda öngörülen cezaları vermek" Birlik encümeninin görev ve yetkileri arasında sayılmış; maddenin son fıkrasında; Birlik encümeninin toplantıları, kararları ile çalışma esas ve usûlleri hakkında bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde, Belediye Kanununun belediye encümenine ilişkin hükümlerinin uygulanacağı ifade edilmiştir.

Dava konusu işlemin dayanakları olarak gösterilen; "Söke Ovası Sulama Birliği Tüzüğü"nün 1. maddesinde Birliğin, kamu tüzel kişiliğine sahip olduğu; 25. maddesinin birinci fıkrasının 7. bendinde, kanunlar, ilgili diğer mevzuat ve Birlik Meclisi kararlarıyla öngörülen cezaları uygulamanın, Birlik encümeninin görev ve yetkileri arasında olduğu; 47. maddesinde ise, bu tüzüğün uygulanmasına ilişkin esasların yönetmeliklerle düzenleneceği belirtilmiş; Tüzüğün, sulama suyu ücretlerini zamanında ödemeyen mükellefler hakkında alacak takibinin Borçlar Kanunu ve İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre yapılacağına ilişkin 35. maddesine karşılık; Birlik Tüzüğüne istinaden hazırlanan "Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliği"nin "Tahsilat İşlemleri" başlıklı 3-C maddesindeki farklı bentlerde; süresinde ödenmeyen sulama suyu ücretlerindeki gecikme faizlerinde, diğer alacakların tahsilinde 6183 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı açıklanmış; Yönetmeliğin, "Ceza Hükümleri" başlığını taşıyan 5. maddesinin (d) bendinde; izinsiz yedek veya tersiyer kanallara türbün kuranlara para cezası verileceği; 6. maddesinde ise; 5.maddedeki para cezalarını 20 katına kadar arttırmaya, Birlik encümeninin yetkili olduğu hükmü yer almıştır.

Anılan düzenlemelerde, Davalı Birliğin, kamu tüzel kişiliğine sahip yerel yönetim birimi olduğu kuşkusuzdur. Birlik Tüzüğünde, Birlik gelirlerinin takip ve tahsil usulünün Borçlar ile İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre yapılacağı; Yönetmelikte ise alacakların tahsilinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerinin uygulanacağının öngörülmesine karşılık; mevzuat hükümlerinde, para cezasına itiraz konusunda kanun yoluna ilişkin bir düzenlemenin yer almadığı görülmektedir.

1.6.2005 tarihinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girmesi üzerine Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nce, sözü edilen Kanunun diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımlar ile bunlara karşı yapılacak itirazlara ilişkin görev hükümleri üzerindeki etkisinin incelenmesi sonucunda: diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate alınarak; Kabahatler Kanunu'nun 1., 2., 16. ve 19. maddelerinde belirtilen koşulları taşıması, 27. maddenin (1) numaralı bendinde belirtilen idari yaptırımlardan olması halinde, idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin olanlarına karşı 1.6.2005

tarihinden sonra yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemelerinin genel görevli kılındığına ve bu nedenle doğan görev uyuşmazlıklarında adli yargı yerinin görevli bulunduğuna karar verilmiştir.

Daha sonra, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesi, Anayasa Mahkemesi'nin 1.3.2006 gün ve E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararıyla iptal edilmiş ve gerekçeli kararı 22.7.2006 gün ve 26236 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış ve iptal hükmünün, kararın Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş; Yasama organı tarafından iptal hükmü doğrultusunda yasal düzenleme yapılmaması sürecinde, anılan madde hükmünün yürürlükte bulunduğu düşüncesiyle, aynı doğrultuda karar verilmeye devam edilmiş; Yasama organı tarafından, Anayasa Mahkemesi'nce verilen altı aylık süre içinde iptal hükmü doğrultusunda yasal düzenleme yapılması halinde ise, işaret edilen yargı yerinin yeni düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren görevli olacağı belirtilmiştir.

Son olarak, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 üncü maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde," (1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır" denilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterildiği durumda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, dava konusu işlemin dayanağı olarak gösterilen mevzuatta idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Sulh Ceza Mahkemesince, işin esası yönünden verilen kararı, mahkemenin görevsiz olduğu gerekçesiyle kaldıran SÖKE AĞIR CEZA MAHKEMESİ kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ

: Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Söke 1. Sulh Ceza Mahkemesince, işin esası yönünden verilen kararı, mahkemenin görevsiz olduğu gerekçesiyle kaldıran SÖKE AĞIR CEZA MAHKEMESİ'nin 02.03.2009 gün ve D.İş No: 2009/161 sayılı KARARININ KALDIRILMASINA, 05.04.2010 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.